

[Ministeren for kulturelle anliggender]

at se er baggrunden for den aktuelle diskussion først og fremmest en forventning om eller rettere en frygt på teatret for, at teatrets bevillinger vil blive reduceret i de kommende år.

For 1987 er situationen den, at teatret som alle andre institutioner under Kulturministeriet har fået sine bevillinger reduceret med 1,8 pct. Det betyder for nationalscenen en reduktion på 4 mill. kr. af nettobevillingen. Det indebærer naturligvis, at der må gennemføres nogle begrænsninger i aktiviteterne. Teatret har i denne situation truffet den beslutning bl.a. at reducere teatrets PR-virksomhed og at undlade at opføre forestillinger på Gråbrødrescenen i efteråret 1987 samt at sætte billetpriserne op.

Jeg kan ikke se, at det kan give grund til som foreslået af hr. Poulsgaard øjeblikkelig at afskedige teaterchefen.

Jeg vil gerne tilføje, at vi får lejlighed til at drøfte teatrets økonomiske situation nærmere, i første omgang på det samråd, som efter ønske fra Folketingets kulturudvalg finder sted den 12. marts, og derudover bliver der lejlighed til at drøfte Det Kongelige Teaters aktivitets- og bevillingsniveau i sammenhæng med bevillingerne til teatervirksomhed, når teaterrevisionslovudvalget har afgivet sin betænkning.

Poulsgaard (FP):

Så vidt jeg er orienteret – men jeg tror, jeg er fejl orienteret – repræsenterer kulturministeren et parti, der kalder sig konservativt, og som går ind for frihed og de frie kræfters spil. Jeg kan fortælle ministeren, at en masse virksomheder også slås med, at de har dårlig indtjening, men de kan ikke bare automatisk vælte det over på skatteborgerne. De må rationalisere og sørge for at få deres virksomhed til at køre.

Det, ministeren står her og siger, er: hvorfor skulle man anstrenge sig, hvis man var chef under kulturministeren? Kan man ikke få de penge til at slå til, man får, så søger man bare om nogle flere penge, og så beklager ministeren og er parat til at punge yderligere penge ud. Det kan ikke nytte noget, at ministeren ryster på hovedet, for det er jo en kendsgerning. Hvis vi sammenligner Det Kongelige Teater med andre teatre, er der vel ikke ét teater i Europa, der er så forkæ-

let, som Det Kongelige Teater er. Andre teatre, der ikke får tilnærmelsesvis det tilskud, som Det Kongelige Teater får, kører fremragende. Lad være med at sige, at der ikke er muligheder! Lad være med at sige, at man ikke kan øge indtjeningen ud over de skaldede 29 mill. kr.! Det er altså simpelt hen rystende at høre, at en konservativ minister mener, at Liisberg bare skal have de penge, han beder om, og at skatteyderne skal betale.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Poulsgaard, hvorfra han har det indtryk, at der er nogen, der har søgt om øgede bevillinger til Det Kongelige Teater. Det er mit indtryk, at teaterdirektøren, hvad jeg synes er rigtigt, har gjort opmærksom på, at det er vanskeligt at administrere Det Kongelige Teater i overensstemmelse med lovgivning og målsætning, når bevillingerne skæres ned, men jeg har ikke set, at der er kommet nogen direkte ansøgning om en forøgelse af bevillingerne. Derfor vil jeg gerne vide, hvor den ansøgning er henne.

Fjerde næstformand (Ole Vig-Jensen):

Nu er det et spørgsmål til ministeren og ikke til hr. Poulsgaard, der er på dagsordenen.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg vil gerne på den givne foranledning sige, at der ikke foreligger nogen ansøgning. Det må være en misforståelse fra hr. Poulsgaards side, ligesom det er en misforståelse, at jeg skulle have sagt for et øjeblik siden, at jeg vil give Det Kongelige Teater flere penge. Jeg har netop sagt meget kraftigt og tydeligt, da skriverierne begyndte, at der ikke er flere penge i 1987 til Det Kongelige Teater. Det er jo netop dette, der giver problemerne og debatten på Det Kongelige Teater om, hvordan man inden for de rammer, som nu er lagt, kan klare den situation, som alle de store institutioner skal klare i 1987 med en beskæring på 1,8 pct. af deres budgetter. Det er denne søgen efter løsninger, som nu også er kommet ind i den offentlige debat. Jeg må således meget stærkt understrege, at der ikke er søgt om penge, og at der heller ikke er